

KILOF (5) *sb m*

o jasne.

sg *N* kilof (2). ◇ [*G* kilofa.] ◇ *I* kilof(e)m (1). ◇ *pl* [*G* kilof(o)w.] ◇ *I* kilofy (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVII(XVIII) – XVIII w.

Kawałek żelaza osadzony na długim trzonku; clava BartBydg (5) : ij za wlofy wloczätz/ o ziemię głowę iego tłukli/ ij kilofy przytlukáli OpecŻyw 114v; Clava, baculus habens massam ferri in fine, bulava, catria, kyloff vel clamra BartBydg 28b.

a. *Używany jako broń; malleolus sive securicula militaris levis, martiobarbulum, martiobarbulus Cn (3) : to zwierzę dwu rycerzow zabiło/ kthorego gdy nie mogli przeboć kilofy żelaznemi ie ftłukli. HistAl 12; BielSpr 5 marg; KmitaSpit C.*

b. [*Używany jako narzędzie: sprawcy i górnicy [...] grace i kilofa statecznie a pilnie używać [...] będą LustrKra II 57; siekier, szpad, kilofów do łamania murów gromada niemała ŹródłaEkMalb II 68.]*

Synonim: czekan.

KW